

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.150/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor; felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője:	dr. Nagy Kornélia Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 19.K.702.505/2022/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység¹ Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesít szolgálatot, működési körzete helység² és helység³, 2020. november 1. napjától helység⁴ II. számú körzetekre terjedt ki. A 2019. szeptember 1. napjától 2021. november 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: a perbeli időszak) a működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőrszolgálati és egyéb szolgálati [átkísérési, elővezetési, előállítási, akcióban részvételi, vonatellenőrzési, rendezvénybiztosítási, határszolgálati, sebességellenőrzési, Covid-ellenőrzési és a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldésekből álló] feladatokat rendszeresen ellátott. A kinevezése szerinti beosztása melletti ellentételezés nélküli feladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 782.663 forint megbízási díj és annak 2020. október 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában – a kereset jogalapját és összegszerűségét is vitatva – a kereset egészében való elutasítását; másodlagosan a megbízási díj iránti igénnyel érintett hónapok tekintetében a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti, késedelmi kamattal növelt 782.663 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 20-22., 24-25., 37., 57. pontjaiban, továbbá a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 4-5., 10., 60-61. pontjaiban foglaltakra

alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes a tevékenység-kimutatásban megjelölt feladatellátást nem vitatta, ezért csupán azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó többletfeladatot látott-e el. A munkakör kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyet a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is végezni köteles. Az általános munkavégzési kötelezettséget konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, amelyek azonban csak akkor szabályszerűek, ha azokkal a munkáltató a munkakör kereteit nem lépi túl. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét; a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Amennyiben a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a többletfeladatok ellátásáért számára ellentételezést kell fizetni (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3. számú ítéletei). A KMB Szabályzatból és a Járőr Szabályzatból levezethetően a körzeti megbízotti és a járőri feladatok egymástól elválnak. A TIK általi küldések végrehajtása a járőrök feladata, amely feladatmeghatározás a körzeti megbízottak körzeteírásában nem szerepel, a KMB Szabályzat 37. pontja csupán annak lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott alapvetően a működési körzetében, járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen (Kúria Kf.III.45.090/2021/4. számú ítélete). A felperes nyilatkozata, a perben csatolt okiratok tartalma alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, többnyire nem járőrrel közösen, a szolgálati idejének jelentős részében járőrfeladatokat hajtott végre, amelyekkel a beosztásától eltérő többletfeladat-ellátás valósult meg. Nem fogadta el az alperesnek a különleges jogrendre, valamint a fokozott ellenőrzés elrendelésére történő hivatkozását sem, ugyanis a felperest a saját beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem eseti jelleggel vonták el. A felperes működési körzetének a körzeti megbízotti csoport működési körzetére való kibővülését Tanúl tanúvallomása sem támasztotta alá. Az elsőfokú bíróság ez alapján megállapította, hogy az ügyeletes a TIK küldések során működési körzeten kívüli feladatellátásra is utasította a körzeti megbízottakat; a felperes a működési körzeten kívül is rendszeresen ellátott járőri feladatokat. Rögzítette, hogy a felperes körzeti megbízottként fogdaőri és kísérőőri szolgálatba a KMB Szabályzat 25. a) pontja értelmében nem osztható be, emiatt a kísérőőri beosztás feladatai közé tartozó átkísérési feladatok számára tiltott tevékenységnek minősültek. Az alperes a KMB Szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban előírtakat, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, a TIK küldésekkel és a veszélyhelyzettel összefüggésben – nem tudta alátámasztani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyek teljesítéséért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Kiemelte, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes által elvégzett feladatok az eredeti beosztás feladatainak ellátása helyett valósultak meg, mivel a felperes az alperes által sem vitatottan a körzeti megbízotti feladatait is folyamatosan ellátta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg arra figyelemmel, hogy a felperes a számára fokozottabb terheléssel és felelősséggel járó többletfeladatokat 27 hónapon keresztül minden szolgálati napján rendszeresen, jellemzően 6-8 alkalommal, 2021. március, április, június és július hónapokban több mint 10 alkalommal ellátta, amelyek rendszerint működési körzeten kívül merültek fel, a felperes beosztásából fakadóan esetenként még tiltottak is voltak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a járőrparancsnoki, elővezetési, vonatellenőrzési, rendezvénybiztosítási és sebességellenőrzési feladatok tekintetében az eljárás megszüntetését, egyebekben a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-os mértékre történő mérséklését kérte. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból téves következtetést vont le, a jogszabályokat helytelenül alkalmazta, megsértve a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben foglaltakat, a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseit, különösen annak 21. pontját, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeleti, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) rendelkezéseit, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. §-át, 34. §-át, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (Szolgálati Szabályzat) 67. §-át, 70. §-át, a 30/2015. BMr. 2. számú melléklet 3. pontját, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés e) pontját, 81. § (1) bekezdés a) pontját és a 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdéseit. Kiemelte, hogy a TIK ugyanolyan jogkörrel irányítja a közterületi szolgálatot ellátó körzeti megbízottak és a járőrök tevékenységét. Önmagában az a tény, hogy a felperessel szemben az irányítási, küldési jogosultságot a TIK gyakorolta, a kereseti igényt nem alapozhatja meg. A felperes saját működési körzetében való közterületi jelenléte a munkaköri kötelezettsége; a működési körzeten kívüli TIK küldéseket pedig a KMB Szabályzat 21. pont c) és d) alpontjai alapján eseti jelleggel, a különleges jogrendhez, valamint késedelmet nem tűrő rendőri intézkedésekhez kapcsolódóan végezte. Hivatkozása szerint 2019. október, november és 2020. október hónapokban egyetlen olyan TIK küldés sem volt, amely a KMB csoportkörzeten kívül esett; 2019. október, november, december, 2020. február, március október, 2021. május és november hónapokban a saját és a csoport működési körzeten belüli TIK küldések száma a havi 2-4 esetet nem haladta meg; 2019. december, 2020. január, május, július, 2021. február és november hónapokban valamennyi; 2019. szeptember, 2020. február, március, április, szeptember, november, december, 2021. március, szeptember és október hónapokban 1-1 esetet kivéve valamennyi, 2020. június, 2021. január, május, június, július, augusztus hónapokban havi 2-3 a KMB csoport működési körzetén kívüli olyan TIK küldése volt, amely nem esett a KMB Szabályzat 21. pont d) alpont alá. Mindezen hónapokat érintően a TIK küldések száma eseti jellegűnek minősül, ami megbízási díjra való jogosultságot nem alapoz meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság 2020. február, március, szeptember és 2021. január hónapokra megbízási díj megfizetésére annak ellenére kötelezte, hogy a felperes e hónapokban az általa hivatkozott egyik feladatot sem látta el. A felperes vonatellenőrzési, fegyverellenőrzési, COVID ellenőrzési feladatokat nem, határszolgálati feladatokat 1 alkalommal, rendezvénybiztosítási feladatokat 2 alkalommal végzett. Sebességmérési feladatai 2019. szeptember-december hónapokban 1-3 alkalommal, 2020. január, május június és augusztus hónapokban 1-2 alkalommal, 2021. február hónapban 1 alkalommal adódtak; akciókban részvételi feladatokkal 2019. és 2020. években 1-1, 2021. szeptember-november hónapokban legfeljebb 4-6 napra, a 12 órás szolgálati beosztásából naponta jellemzően 1-2 órára, esetenként legfeljebb 4-5 órára bízták meg, részéről átkísérési feladatellátás 1 alkalommal, előállítás 2019. évben 5, 2020. évben 7, 2021. évben 12 esetben történt, elővezetési feladatok elvégzésére 2019. évben egyáltalán nem, 2020. évben 3, 2021. évben 2 alkalommal utasították, járőrszolgálatot 2019. és 2020. évben nem, 2021. évben február, június-október hónapokban látott el. Az elsőfokú ítélet nem tartalmaz utalást arra vonatkozóan, hogy a felperes a járőrparancsnoki, elővezetési, vonatellenőrzési, rendezvénybiztosítási és

sebességellenőrzési feladatok tekintetében szolgálati panasszal nem élt; anélkül indított pert, hogy a közigazgatási jogorvoslati jogát kimerítette volna, e körben az eljárás megszüntetése lett volna indokolt. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a Kúria Kpkf.40.586/2021/7. számú határozatától jogkérdésben miért tért el. Álláspontja szerint a KMB csoport kialakításával a felperes működési körzete a csoport működési körzetére bővült. Eltúlzottnak tartotta a megbízási díj 75 %-os mértékét, azt az ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50 %-os mértékével tartotta arányban állónak.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az alperes fellebbezésében okszerűtlenül hivatkozott az eljárás megszüntetésének indokoltságára. Hangsúlyozta, hogy a szolgálati panasz és a kereset tárgya megegyezik; a megbízási díj iránti igénye a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli feladatokon alapszik; amely hivatkozást már a szolgálati panasz is tartalmazta, a feladatmegjelölés csupán példálózó jelleggel történt. Az alperes fellebbezése azon okból sem alapos, mivel az általa kifogásolt tevékenységek (járőrparancsnoki, elővezetési, vonatellenőrzési, rendezvénybiztosítási, sebességellenőrzési feladatok) a per tárgyát nem képezték, önálló igényként nem szerepeltek, és az elsőfokú bíróság sem azokra alapította az ítéletét. A TIK küldések mindkét beadványban szerepeltek, amelyek a működési körzeten kívüli feladatellátás legfőbb bizonyítékai. Az alperes egyebekben anyagi jogszabálysértést megjelölt ugyan, de a fellebbezéséből nem tűnik ki, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapításait és értékelését mely jogszabálysértésre hivatkozással támadja; mint ahogyan az sem, hogy a megbízási díj 50%-os mértékre történő mérséklése miért és milyen jogszabályhely megsértése miatt tartja indokoltnak. Az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált. A TIK küldések – függetlenül azok helyszínétől – többletfeladatnak minősülnek, a járőr- és egyéb szolgálatai rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak, túlnyomórészt azonnali rendőri intézkedést sem igényeltek. Az állománytáblázat és a személyzeti kimutatás alapján megállapítható, hogy a perbeli időszak végére a rendőrkapitányságon a járőri létszám nagymértékben lecsökkent. A bírói gyakorlat következetes abban, hogy a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti és a járőri szolgálatok különbözőek, általában egymás mellett, egyidőben hajtják végre a feladataikat. Rendszeresen körzeti megbízotti működési körzetén kívül is látott el rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot, melynek szabályozása teljesen hiányzik a rá irányadó KMB Szabályzatból. A bírói gyakorlat a KMB csoport működési körzetére való hivatkozás kapcsán is kikristályosodott, ebből következően a felperest a megbízási díj nyilvánvalóan megilleti.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az

abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. Hivatkozott egyrészt a KMB Szabályzatban, a TIK utasításban és a Szolgálati Szabályzatban foglalt rendelkezések megsértésére, másrészt a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül részletesen érvelt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének altámasztására. A másodfokú bíróság az alperes ilyen irányú érvelésére az alábbi indokolást adja.

[10] A fellebbezés elbírálása során annak van jelentősége, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezés keretei között, az abban felhozott indokok alapulvételével vizsgálhatja felül. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a másodfokú bíróság szintén nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.). Nem a bíróság feladata annak kitalálása, hogy a fellebbező fél mit sérelmez, mit kíván megfellebbezni és milyen okból. (Kpkf.VI.39.905/2021/2.).

[11] A Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatív rögzíti, hogy mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében az általa állított anyagi jogszabálysértéseket a jogszabályhely pontos megjelölésével részben határolta be. Az általa hivatkozott ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás, Szolgálati Szabályzat) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabály, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított indokolási hiányosságokkal

kapcsolatos, valamint a felperes beosztásához nem tartozó feladatokkal összefüggésben tett ítéleti megállapításokat támadó érvelést érdemben nem vizsgálhatta.

[12] Az alperes fellebbezésében azt sem fejtette ki pontos jogszabályhely megjelölése mellett, hogy az elsőfokú ítélet mely okból és mennyiben sértette meg a KMB Szabályzat, a TIK utasítás és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseit, így a másodfokú bíróság e körben a vizsgálatot a jelen ítéletben írt tartalmi érvelés hiányára figyelemmel sem tudta lefolytatni és e körben a fellebbezést elbírálni.

[13] Az alperes fellebbezésében a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseinek megsértésére alaptalanul hivatkozott, ugyanis az elsőfokú bíróság az érdemi döntésének indokait részletesen kifejtette, ami az ítéletet a felülvizsgálatra alkalmassá tette.

[14] Az alperes fellebbezésében tévesen és okszerűtlenül hivatkozott az eljárás megszüntetésének szükségességére, melyet a korrekt feladatkimutatás hiányosságára hivatkozással látott indokoltnak. A felperes mind a szolgálati panaszában, mind pedig a keresetében a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli feladatellátás ellentételezésének elmaradását kifogásolta, az pedig, hogy e feladatok teljes körű, pontos meghatározására nem került sor, az eljárás megszüntetésének következményét nem vonja maga után. Megjegyzi továbbá az ítéltábla, hogy a precíz feladatkimutatás hiányára, a felperesi nyilatkozatok ellentmondásosságára az alperes alappal az elsőfokú eljárás során hivatkozhatott volna, a másodfokú eljárásban e hivatkozása már nem foghat helyt. Rámutat továbbá, hogy a döntés érdemére az sem lehet kihatással, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok között egyesek csak néhány órás többletvekenységet jelentettek.

[15] A perbeli esetben a fellebbezésben az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt, a fellebbezési eljárásban a vizsgálat tárgyát képező anyagi jogszabályhely a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdései.

[16] Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Az pedig, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége

miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[17] A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes saját működési körzetén kívüli és a rendőrkapitányság illetékességi területére eső járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatok ellátása a beosztásához képest olyan többletfeladat-ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[18] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. c) és d) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében előadott azon állítást, miszerint a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[19] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[20] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó

beosztások kógensék, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[21] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[22] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes, rendszeresen visszatérően jelentkező, a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[23] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összesszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összesszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] Az ítéltábla a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszt alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3)

bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg, melynek során a felperes által felszámított költség összegét az ügy bonyolultságára, az általa benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel az elvégzett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 62.613 forint fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[27] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 3.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró